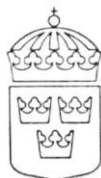

Motion till riksdagen

1988/89: Fö710

av Maja Bäckström (s)

Den kommunala räddningstjänstens utbildningsbehov

Mot.
1988/89
Fö710 – 719

Genom den räddningstjänstlag och räddningstjänstförordning som riksdag och regering fastställde i december 1986 fick den kommunala räddningstjänsten ett nytt kompetensutbildningssystem. Erfarenheterna av det nya systemet är genomgående mycket positiva. Enligt de flesta bedömare kommer detta på sikt att innebära en inte oväsentlig effektivisering av samhällets räddningstjänst.

Tyvärr föreligger en svaghet. Alla i dag tillgängliga uppgifter tyder på att utbildningsvolymen är otillräcklig. Konsekvensen av detta kan exemplifieras av att man, om inte särskilda åtgärder vidtas, inom ett par år kommer att ha en eftersläpning när det gäller utbildning av heltidsanställda brandmän innebärande att dessa inte får sin yrkesutbildning förrän 3–4 år efter anställning.

Bristen på befäl – särskilt med brandmästarexamen – är i dag stor inom flera kommuner. Denna personalgrupp är räddningsledare i den s. k. operativa räddningstjänsten och arbetar i övrigt med bl. a. planering, utbildning och förebyggande skador.

Den här påtalade kapacitetsbristen är djupt otillfredsställande. Den reducerar räddningstjänstens effektivitet samtidigt som den medför ökade risker för den personal som skall arbeta vid räddningsinsatser. Härutöver kommer de rent lagstridiga konsekvenserna då exempelvis heltidsanställd brandman enligt räddningstjänstförordningen (SFS 1986:1107) skall avlägga brandmansexamen senast två år från det anställningen började.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om räddningstjänstens behov av kompetensutbildning.

Stockholm den 20 januari 1989

Maja Bäckström (s)